

ROZPORZĄDZENIE (WE) nr 1160/2005 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 6 lipca 2005 r.****zmieniające Konwencję wykonawczą do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, w zakresie dostępu służb odpowiedzialnych w Państwach Członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów do Systemu Informacyjnego Schengen****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 71 ust. 1 lit. d),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 9 dyrektywy Rady 1999/37/WE z 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów ⁽³⁾ stanowi, że Państwa Członkowskie wspierają się nawzajem w wykonywaniu tej dyrektywy i mogą wymieniać informacje na poziomie dwustronnym lub wielostronnym, w szczególności w celu kontroli, przed dokonaniem rejestracji pojazdu, jego statusu prawnego, w razie konieczności w Państwie Członkowskim, w którym był on wcześniej zarejestrowany. Kontrola taka może obejmować w szczególności wykorzystanie sieci elektronicznej.

(2) System Informacyjny Schengen (lub „SIS”), utworzony na mocy postanowień Tytułu IV Konwencji wykonawczej z 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach ⁽⁴⁾ (zwanej dalej „Konwencją z Schengen z 1990 r.”) i włączony w ramy Unii Europejskiej zgodnie z Protokołem załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, ustanawia elektroniczną sieć łączącą Państwa Członkowskie i zawiera, między innymi, dane na temat pojazdów silnikowych o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, które zostały skradzione, przywłaszczone lub utracone w inny sposób. Zgodnie z art. 100 Konwencji z Schengen z 1990 r., dane dotyczące takich pojazdów silnikowych, poszukiwanych w celu zajęcia lub w celu wykorzystania w charakterze dowodu w postępowaniu karnym, wprowadza się do SIS.

(3) Decyzja Rady 2004/919/WE z 22 grudnia 2004 r. dotycząca zwalczania przestępczości transgranicznej związanej z pojazdami ⁽⁵⁾ obejmuje korzystanie z SIS jako integralnej części strategii w zakresie ścigania przestępstw związanych z pojazdami.

(4) Zgodnie z art. 101 ust. 1 Konwencji z Schengen z 1990 r. dostęp do danych wprowadzonych do SIS oraz prawo do ich bezpośredniego przeglądania jest zastrzeżone wyłącznie dla organów odpowiedzialnych za kontrole graniczne oraz inne kontrole policyjne i celne prowadzone w ramach danego kraju, jak również za koordynację tych kontroli.

(5) Artykuł 102 ust. 4 Konwencji z Schengen z 1990 r. stanowi, że dane te zasadniczo nie mogą być wykorzystywane do celów administracyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 110 z 30.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 1 kwietnia 2004 r. (Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, str. 794), wspólne stanowisko Rady z dnia 22 grudnia 2004 r. (Dz.U. C 111 E z 11.5.2005, str. 19), stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2005 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 2 czerwca 2005 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 138 z 1.6.1999, str. 57. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2003/127/WE (Dz.U. L 10 z 16.1.2004, str. 29).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 19. Konwencja ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 871/2004 (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 29).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 389 z 30.12.2004, str. 28.

- (6) Służby odpowiedzialne w Państwach Członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów i wyznaczone do tego celu w sposób wyraźny powinny mieć dostęp do danych wprowadzonych do SIS, dotyczących skradzionych, przywłaszczonych lub utraconych w inny sposób pojazdów silnikowych o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, przyczep i naczep o masie własnej przekraczającej 750 kg oraz skradzionych, przywłaszczonych, utraconych w inny sposób lub unieważnionych świadectw rejestracji pojazdów i tablic rejestracyjnych pojazdów, w celu umożliwienia im sprawdzenia, czy pojazdy zgłoszone im do rejestracji zostały skradzione, przywłaszczone lub utracone w inny sposób. W tym celu niezbędne jest przyjęcie przepisów zapewniających powyższym służbom dostęp do tych danych oraz zezwolenie im na wykorzystywanie ich do celów administracyjnych związanych z prawidłowym wydawaniem świadectw rejestracji pojazdów.
- (7) Państwa Członkowskie powinny podjąć niezbędne środki w celu zapewnienia, aby w wypadku wyjawienia wpisu zostały podjęte środki określone w art. 100 ust. 2 Konwencji z Schengen z 1990 r.
- (8) W zaleceniu Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2003 r. skierowanym do Rady w sprawie Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) przedstawiono szereg istotnych problemów i rozważań dotyczących rozwoju SIS, w szczególności w odniesieniu do dostępu do SIS prywatnych instytucji, takich jak służby zajmujące się rejestrowaniem pojazdów.
- (9) Jeżeli służby odpowiedzialne w Państwach Członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów nie są służbami rządowymi, dostęp do SIS powinien być udzielany pośrednio, to znaczy za pośrednictwem organów, o których mowa w art. 101 ust. 1 Konwencji z Schengen z 1990 r., odpowiedzialnych za zapewnienie zgodności ze środkami przyjętymi przez te Państwa Członkowskie zgodnie z art. 118 tej Konwencji.
- (10) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾ oraz szczególne postanowienia dotyczące ochrony danych zawarte w Konwencji z Schengen z 1990 r., które uzupełniają i precyzują zasady zawarte w tej dyrektywie, mają zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez służby odpowiedzialne w Państwach Członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów.
- (11) Jako że cel niniejszego rozporządzenia, czyli udzielenie dostępu do SIS służbom odpowiedzialnym w Państwach Członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów w celu ułatwienia im wykonywania ich zadań zgodnie z dyrektywą 1999/37/WE, nie może zostać osiągnięty w wystarczający sposób przez Państwa Członkowskie ze względu na szczególny charakter SIS jako wspólnego systemu informacji, a w związku z tym jego osiągnięcie możliwe jest wyłącznie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (12) Państwa Członkowskie powinny dysponować wystarczająco długim okresem na podjęcie praktycznych środków niezbędnych do zastosowania niniejszego rozporządzenia.
- (13) W odniesieniu do Islandii i Norwegii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE z 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽²⁾.
- (14) W odniesieniu do Szwajcarii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/860/WE ⁽³⁾ z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień tej Umowy.
- (15) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
- (16) Niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu Przystąpienia z 2003 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

⁽³⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W Tytule IV Konwencji z Schengen z 1990 r. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 102 A

1. Nie naruszając art. 92 ust. 1, art. 100 ust. 1, art. 101 ust. 1 i 2 oraz art. 102 ust. 1, 4 i 5, służby odpowiedzialne w Państwach Członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów, o których mowa w dyrektywie Rady 1999/37/WE z 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (*), mają prawo uzyskania dostępu do następujących danych wprowadzonych do Systemu Informacyjnego Schengen, jedynie w celu sprawdzenia, czy zgłoszone do rejestracji pojazdy zostały skradzione, przywłażczone lub utracone w inny sposób:

- a) danych dotyczących pojazdów silnikowych o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, które zostały skradzione, przywłażczone lub utracone w inny sposób;
- b) danych dotyczących przyczep i naczep o masie własnej przekraczającej 750 kg, które zostały skradzione, przywłażczone lub utracone w inny sposób;
- c) danych dotyczących dokumentów rejestracyjnych pojazdów oraz tablic rejestracyjnych pojazdów, które zostały skradzione, przywłażczone, utracone w inny sposób lub unieważnione.

Z zastrzeżeniem ust. 2, prawo krajowe każdego z Państw Członkowskich reguluje dostęp powyższych służb do tych danych.

2. Służby, o których mowa w ust. 1, które są służbami rządowymi, mają prawo do bezpośredniego przeglądania danych wprowadzonych do Systemu Informacyjnego Schengen, o których mowa w tym ustępie.

Służby, o których mowa w ust. 1, które nie są służbami rządowymi, mają dostęp do danych wprowadzonych do Systemu Informacyjnego Schengen, o których mowa w tym ustępie, wyłącznie za pośrednictwem organów, o których mowa w art. 101 ust. 1. Organy te są uprawnione do bezpośredniego przeglądania danych i przekazywania ich powyższym służbom. Dane Państwo Członkowskie zapewnia, aby służby te i ich pracownicy byli zobowiązani do przestrzegania wszelkich ograniczeń odnoszących się do dozwolonego wykorzystywania danych przekazanych im przez organy.

3. Artykuł 100 ust. 2 nie ma zastosowania do przeglądania danych zgodnie z niniejszym artykułem. Prawo krajowe reguluje przekazywanie policji i organom sądowym przez służby, o których mowa w ust. 1, informacji ujawnionych w wyniku przeszukiwania Systemu Informacyjnego Schengen i rodzących podejrzenie popełnienia przestępstwa.

4. Każdego roku, po uzyskaniu opinii wspólnego organu nadzorczego powołanego zgodnie z art. 115 dotyczącym zasad ochrony danych, Rada przedkłada Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie z wykonania niniejszego artykułu. Sprawozdanie to zawiera informacje i dane statystyczne dotyczące wykorzystania i wyników stosowania niniejszego artykułu oraz przedstawia sposób, w jaki stosowane były zasady ochrony danych.”

(*) Dz.U. L 138 z 1.6.1999, str. 57. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2003/127/WE (Dz.U. L 10 z 16.1.2004, str. 29).

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 11 stycznia 2006 r.

3. Dla tych Państw Członkowskich, w których przepisy dorobku Schengen odnoszące się do SIS nie mają jeszcze zastosowania, stosowanie niniejszego rozporządzenia rozpoczyna się w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym przepisy te wchodzi w życie w tych państwach, jak określono w decyzji Rady przyjętej w tym celu zgodnie ze stosownymi procedurami.

4. Treść niniejszego rozporządzenia staje się wiążąca dla Norwegii 270 dni po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5. Nie naruszając wymogów notyfikacyjnych ustanowionych w art. 8 ust. 2 lit. c) Umowy o Stowarzyszeniu z Norwegią i Islandią dotyczącej dorobku Schengen⁽¹⁾, Norwegia, przed datą, o której mowa w ust. 4, powiadomi Radę i Komisję, że zostały spełnione wymogi konstytucyjne niezbędne, aby treść niniejszego rozporządzenia stała się dla Norwegii wiążąca.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 6 lipca 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

J. STRAW

Przewodniczący
